

**SEZNAM LAUREÁTŮ CENY
GRATIAS AGIT 2009**

SOŇA ČECHOVÁ (in memoriam) / SLOVENSKO

NIKOLAJ IVANOVICH DMITRIJEV / RUSKO

ČESTMIR MIRKO DUŠEK / BOSNA
A HERCEGOVINA

WALTER HÖLLHUBER / RAKOUSKO

JONG-ČCHOL ČCHÖ / KOREJSKÁ REPUBLIKA

ITARU IJIMA / JAPONSKO

ANTONÍN MARTÍNEK / KANADA

LADISLAV MATĚJKA / USA

GEOFFREY PIPER / LUCEMBURSKO

MARIUSZ SZCZYGIEŁ / POLSKO

PABLO TESÁK (in memoriam) / SALVADOR

PAUL WILSON / KANADA

PAPEŽSKÁ KOLEJ NEPOMUCENUM /
/ VATIKÁN

**LIST OF GRATIAS AGIT
AWARD LAUREATES 2009**

SOŇA ČECHOVÁ (in memoriam) / SLOVAKIA

NIKOLAI IVANOVICH DMITRIEV / RUSSIA

ČESTMIR MIRKO DUŠEK / BOSNIA
AND HERZEGOVINA

WALTER HÖLLHUBER / AUSTRIA

YOUNG-CHUL CHOI / REPUBLIC OF KOREA

ITARU IJIMA / JAPAN

ANTONÍN MARTÍNEK / CANADA

LADISLAV MATĚJKA / USA

GEOFFREY PIPER / LUXEMBOURG

MARIUSZ SZCZYGIEŁ / POLAND

PABLO TESÁK (in memoriam) / EL SALVADOR

PAUL WILSON / CANADA

PONTIFICAL COLLEGE NEPOMUCENUM /
/ VATICAN



**SOŇA
ČECHOVÁ**
in memoriam

Slovensko
Slovakia

*Překladatelka, publicistka a vydavatelka, propagátorka
česko-slovenské vzájemnosti*

Soňa Čechová se narodila v Bratislavě. Po matce pochází z rodu evangelických intelektuálů a slovenských národovců. Gymnázium absolvovala v Bratislavě a v Praze. Po studiu ruštiny na Univerzitě J. A. Komenského v Bratislavě začala překládat ruskou literaturu. Za překlad novely Alexeje Remizova *Křížové sestry* obdržela Cenu Jána Hollého, nejprestižnější slovenské překladatelské ocenění. Svou vydavatelskou prací ovlivňovala slovenskou literaturu a otvírala slovenskou knižní kulturu světovému kontextu. Za své názory a činnost nemohla v době normalizace překládat ani být činná v oblasti kultury.

Od roku 1989 pracovala jako redaktorka v obnoveném *Kulturním životě*. V diskusích o možném rozdělení Československa se angažovala za společný stát. V roce 1991 založil její syn Vlado Čech „Hnutí československého porozumění“, které mělo za cíl ubránit společný československý stát. Po neúspěchu této snahy zůstal záměr vytvořit společnou komunikační bázi: česko-slovenský týdeník *Mosty*, jehož šéfredaktorkou a později i vydavatelkou se Soňa Čechová stala.

*Translator, publicist and publisher, promoter
of Czecho-Slovak relations*

Sonia Čechová was born in Bratislava. She comes from a long line of evangelical intellectuals and Slovak patriots on her mother's side. She attended secondary school in Bratislava and Prague. After completing her studies in Russian at Comenius University in Bratislava, she began translating Russian literature. For the translation of the novel *Sisters of the Cross* by Alexei Remizov, Sonia Čechová was awarded Prize of Ján Hollý, the most prestigious Slovak award for translation. Her publication work influenced Slovak literature and opened the Slovak literary culture to a world context. During normalisation, she was not permitted to translate or work in the cultural sphere because of her opinions and activities.

After 1989, Ms Čechová began working as an editor at the renewed *Kulturní život* (*Cultural Life*), and in discussions regarding the possible separation of Czechoslovakia, she argued for a unified state. In 1991, her son Vlado Čech founded the Movement for Czechoslovak Understanding, whose goal was the protection of the unified Czechoslovak state. After losing the elections, the desire to create a common basis of communications remained, and the Czecho-Slovak weekly *Mosty* (*Bridges*) was born. Its editor-in-chief and, later, publisher, was Sonia Čechová.

Časopis *Mosty* byl programově zaměřený na šíření myšlenky vzájemné blízkosti a komunikace. Později se jeho tematika rozšířila i na ostatní země Visegrádské čtyřky. Prezentoval široké spektrum názorů a zdůrazňoval myšlenku lidských práv, tolerance, plurality, porozumění pro menšiny. Jeho tón byl vždy spojující, nikoliv konfrontační. V Čechách a na Slovensku zůstaly *Mosty* po celých patnáct let jediným dvojjazyčným novinovým médiem. Tento neziskový týdeník a další aktivity v českých a slovenských městech se staly veřejnými česko-slovenskými panely na různá témata významná pro českou i slovenskou společnost v obou zemích. V posledních letech vycházely *Mosty* pouze díky nesmírnému úsilí Soni Čechové a zásluhou sponzorů, které sama zajistila.

Vedle česko-slovenských panelů organizovala Soňa Čechová i velké česko-slovensko-visegrádské výroční konference. Za své aktivity byla několikrát vyznamenána. Je nositelkou Medaile za zásluhy, kterou jí udělil prezident Václav Havel v roce 2003, české novinářské Ceny Ferdinanda Peroutky za rok 2003 a slovenské novinářské Ceny Karola Ježíka in memoriam.

Mosty's primary focus was on spreading the concepts of mutual closeness and communication. Later, its themes expanded to include the other countries of the Visegrad Four. It presented a wide range of opinions and emphasised the issues of human rights, tolerance, plurality, and understanding for minorities. Its tone was always connecting, never confrontational. For 15 years, *Mosty* remained the only bilingual news medium in the Czech Republic and in Slovakia. This non-profit weekly and other activities in Czech and Slovak cities have become public Czecho-Slovak panels on various themes relevant for Czech and Slovak society in both countries. In recent years, *Mosty* was published solely thanks to the extreme efforts of Ms Čechová and to sponsors, which she herself secured.

In addition to the Czecho-Slovak panels, Ms Čechová also organised large Czecho-Slovak-Visegrad annual conferences. She was recognised many times for her activities. She is a holder of the Medal of Merit, awarded to her by president Václav Havel in 2003, the Czech journalists' Ferdinand Peroutka Award for 2003, and the Slovak journalists' Karol Ježík Award in memoriam.



**NIKOLAJ IVANOVIČ
DMITRIJEV**

Rusko
Russia

Vysokoškolský pedagog, historik, mapuje působení československých legií v Rusku

Nikolaj Ivanovič Dmitrijev se narodil ve Sverdlovsku (dnešní Jekatěrinburg), kde absolvoval Fakultu historie Uralské státní univerzity a nastoupil na Uralský státní polytechnický institut (nyní *Uralská státní technická univerzita*). V roce 2003 byl jmenován vedoucím katedry dějin Ruska na Fakultě humanitního vzdělávání Uralské státní technické univerzity.

N. I. Dmitrijev je uznávaným odborníkem na problematiku I. světové války, občanské války v Rusku a na působení československých legií v Rusku. Za situace, kdy téma „bílého hnutí“ v době občanské války bylo v Rusku a bývalém Sovětském svazu dlouhá desetiletí dezinterpretováno a zkreslováno, se ve své vědecké, pedagogické a publikační činnosti snažil o objektivní výklad. Jako jeden z prvních historiků v regionu prosazoval změnu vnímání role československých legií během občanské války v Rusku. Založil sdružení „*Belaja Rossija*“, díky němuž se odborná i širší veřejnost blíže seznamuje se jmény významných legionářů jako Rudolf Medek, Bohdan Pavlů, Matěj Němec, Jan Syrový, Sergej Vojcechovskij.

University professor and historian who maps the impact of the Czechoslovak Legions in Russia

Nikolai Ivanovich Dmitriev was born in Sverdlovsk (now Yekaterinburg), where he graduated from Ural State University's Faculty of History and joined the Ural State Polytechnic Institute (now Ural State Technical University). In 2003 he was appointed head of the Russian history department at the Faculty of Humanities at Ural State Technical University.

Prof. Dmitriev is a recognised expert on the issues of World War I and the civil war in Russia and on the activities of the Czechoslovak Legions in Russia. Through his research, educational and publication activities, he has attempted to interpret objectively the topic of the “White Movement” during the civil war, a subject that was deliberately misinterpreted and distorted in Russia and the former Soviet Union for decades. He is one of the first historians in the region to promote change in the perception of the Czechoslovak Legions' role during the civil war in Russia. Thanks to his efforts, the *Belaja Rossija Association* was founded, and the professional and wider public have become more closely acquainted with the names of such famous legionnaires as Rudolf Medek, Bohdan Pavlů, Matěj Němec, Jan Syrový, Sergei Vojcechovski.

N. I. Dmitrijev se již od konce 90. let minulého století aktivně zasazoval o rekonstrukci Michajlovského hřbitova v Jekatěrinburgu, na jehož území se v letech 1918–1919 nacházel největší zahraniční československý vojenský hřbitov. Na základě jeho badatelské práce bylo přesně lokalizováno místo bývalého československého pohřebiště a některé z pohřbených legionářů se podařilo identifikovat, případně odstranit existující rozpory. Významným způsobem se podílel na jednáních s místními orgány Sverdlovské oblasti a také na zpracování konečné podoby seznamu pohřbených československých legionářů. Záslouhou N. I. Dmitrijeva došlo k úspěšné realizaci výstavby památníku československým legionářům, který byl na Michajlovském hřbitově slavnostně odhalen 17. listopadu 2008. Jména pohřbených jsou na památník vyryta.

Od zahájení činnosti Generálního konzulátu České republiky v Jekatěrinburgu byl N. I. Dmitrijev autorem několika významných výstav s historickou tematikou, jiné inicioval a aktivně napomáhal jejich organizaci. Např. na konci roku 2007 to byla výstava „Češi na Středním Urale: začátek spolupráce“, která dokumentovala působení Čechů na Středním Urale již od poloviny 19. století a pokrývala mimo jiné právě období konce 1. světové války a působení československých legií v Rusku. Při přípravě této výstavy bylo shromážděno velké množství unikátních, dosud nepublikovaných materiálů z historie česko-ruských kulturních vztahů a historie české komunity na Urale. Výstava se setkala se značným zájmem veřejnosti.

N. I. Dmitrijev, jako uznávaný historik, ve své činnosti dlouhodobě propaguje dobré jméno České republiky, přispívá k odstraňování mnohých přetrvávajících stereotypů v oblasti dějin česko-ruských vztahů a napomáhá vytváření pozitivního obrazu České republiky v Uralském regionu.

Since the late 1990s, Mr Dmitrijev actively advocated for the reconstruction of Michailov cemetery in Yekaterinburg, where the largest foreign Czechoslovak military cemetery was located in 1918–1919. Based on his research, the exact location of the burial ground was located, and a number of interred legionnaires' remains were identified and questions regarding the fate of others were eliminated. His other significant contribution to the project was the compilation of the final list of names of Czechoslovak legionnaires interred there. Thanks to Mr Dmitrijev's efforts, the Czechoslovak Legionnaires' memorial in Yekaterinburg was successfully realized, and it was unveiled at Michailov cemetery on November 17, 2008. The names of Czechoslovak legionnaires buried there are engraved on the memorial.

Since the start of the Czech General Consulate's operations in Yekaterinburg, Mr Dmitrijev has initiated, authored and actively assisted in the organisation of a number of major exhibitions with historical themes. At the end of 2007 the exhibition “*Czechs in the Middle Urals: The Beginnings of Cooperation*” documented the activities of Czechs in the Middle Urals from the mid-19th century and includes the period at the end of World War I and the impact of the Czechoslovak legions in Russia. During the preparation of this exhibition, a large number of unique, hitherto unpublished materials from the history of Czech-Russian relations and the cultural history of the Czech community in the Urals were assembled. The exhibition was met with a great deal of public interest.

As a recognized historian, Mr Dmitrijev works to eliminate persistent stereotypes in the history of Czech-Russian relations and, through his long-term activities, he helps to promote a positive image of the Czech Republic in the Ural region.



**ČESTMIR MIRKO
DUŠEK**

Bosna a Hercegovina
Bosnia and Herzegovina

Dirigent, skladatel a pedagog českého původu

Čestmir M. Dušek se narodil v Tuzle, kam se jeho čeští rodiče přestěhovali. V roce 1956 ukončil studium na Hudební akademii v Bělehradě, poté se vrátil do Tuzly, kde se stal učitelem na nižší hudební škole a současně korepeticem a dirigentem Městského symfonického orchestru, s nímž spolupracoval do roku 1977. V letech 1958 až 1961 byl ředitelem základní a střední hudební školy. V roce 1966 obdržel stipendium československé vlády a absolvoval studijní pobyt na konzervatoři v Praze. Jeho pražské působení bylo charakterizováno výborným prospěchem a superlativními kritikami závěrečného celovečerního koncertu 23. 10. 1967, u příležitosti Dne OSN.

V roce 1974 vytvořil v Tuzle oddělení sarajevské Hudební akademie, na kterém vyučoval sborový zpěv, hraní partitur a základy dirigování. O rok později získal od Hudební akademie v Sarajevu titul docenta. Na tuto školu odešel později jako pedagog výše uvedených předmětů a získal zde v roce 1986 titul čestného profesora. Za celoživotní zásluhy v oblasti klasické hudby mu byl Univerzitou v Tuzle v roce 2004 udělen titul čestného doktora věd.

Po celý svůj profesní život se věnuje hudbě jako pedagog, skladatel, dirigent, sbormistr i autor skript. Jeho žákyň, studentka Hudební školy v Tuzle, získala 1. cenu v I. kategorii Kociánovy houslové soutěže v Ústí nad Orlicí. V Bosně a Hercegovině je zcela jedinečným počinem jeho projekt strategického rozvoje hudebního školství v oblasti severovýchodní Bosny, kde se také zasloužil o zřízení základních hudebních škol.

Director, composer and educator of Czech origin

Čestmir M. Dušek was born in Tuzla to emigrant Czech parents. In 1956 he finished his studies at the Academy of Music in Belgrade and returned to Tuzla, where he became a teacher at the lower music school as well as an accompanist and conductor of the city symphony orchestra, with whom he worked until 1977. From 1958 to 1961, he was the director of the primary and secondary music schools in Tuzla. In 1966 Mr Dušek received a scholarship from the Czechoslovak government to study at the Conservatory in Prague. His time in Prague was characterised by the overwhelming success and superlative reviews of his final concert on October 23, 1967 on the occasion of United Nations Day.

In 1974, Mr Dušek started an annex of the Sarajevo Academy of Music in Tuzla, where he taught choral singing, scores reading and basic conducting. A year later, he was granted the title of lecturer at the Sarajevo Academy of Music and started to teach the above-named disciplines there. In 1986 he was awarded an honorary professorship at this Academy. In 2004, the University in Tuzla awarded him an honorary doctorate for lifelong merit in classical music.

Mr Dušek's entire professional life has been devoted to music – as an educator, composer, conductor, choirmaster and author of lecture notes. One of his students from the School of Music in Tuzla received first prize in category I at the Kocián Violin Competition in Ústí nad Orlicí. In Bosnia and Herzegovina, his project of strategic development of music education in northeastern Bosnia is virtually unique. He also assisted with the establishment of primary music schools there.

Ačkoli je formálně v důchodu, zůstává nadále aktivní. Do roku 2001 učil studenty Akademie dramatických umění v Tuzle hlasovým technikám a dodnes seznamuje studenty střední hudební školy se základy dirigování a sborovým zpěvem. Díky své vynikající znalosti českého jazyka působí také jako překladatel. Pro TV Sarajevo přeložil několik filmů a v současnosti překládá česká dramata i pro Národní divadlo v Tuzle.

V práci i v životě Čestmíra Duška hraje vazba na český původ důležitou roli. Mluví bezchybnou češtinou, spolupracuje s Velvyslanectvím ČR v Bosně a Hercegovině na českých kulturních akcích, například formou vystoupení svých žáků při vernisážích českých výstav. Snaží se o udržení vazeb s českým hudebním prostředím, diriguje a interpretuje hudbu českých skladatelů, nejčastěji Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany, Leoše Janáčka, Karla Stamitze a Jana Václava Stamitze.

Čestmír Dušek je dnes v Bosně a Hercegovině bezesporu jednou z hlavních osobností vážné hudby, nemluvě o jeho postavení ve sborové a pedagogické činnosti. Přes zdravotní problémy a celospolečenský úpadek v poválečné Bosně jej neopouští elán a pozitivní tvůrčí a společensky aktivní přístup k životu.

Although formally retired, Mr Dušek remains active. Until 2001, he taught voice technique to students at the Academy of Dramatic Arts in Tuzla, and still today he introduces the basics of conducting and choral singing to students at the secondary music school. Thanks to his outstanding knowledge of the Czech language, he also works as a translator. He has translated a number of films for TV Sarajevo and is currently translating Czech plays for the National Theatre in Tuzla.

Czech origin plays an important role in Mr Dušek's work and life. He speaks excellent Czech and assists the Czech Embassy in Bosnia and Herzegovina at Czech cultural events, such as organising performances of his pupils at openings of Czech exhibitions. Striving to maintain links with the Czech music scene, he conducts and interprets music by Czech composers, most often Antonín Dvořák, Bedřich Smetana, Leoš Janáček, Karel Stamitz and Jan Václav Stamitz.

Čestmír Dušek is undoubtedly one of the leading figures in classical music in Bosnia and Herzegovina today, not to mention his role in choral and educational activities. Despite health problems and the social decline in post-war Bosnia, Mr Dušek's positive, creative and socially active attitude to life continues to shine.



**WALTER
HÖLLHUBER**

Rakousko
Austria

*Předseda rakousko-česko-bavorského spolku
pohraničních obcí, aktivní zastávce
česko-rakouského dialogu*

Walter Höllhuber se narodil v Linci v rodině zeměměřiče. Studoval na gymnáziích v hornorakouských městech Wels a Gmunden, maturitu složil v Linci. Následně šel v otcových šlépějích a absolvoval obor zeměměřičství na Technické univerzitě ve Štýrském Hradci. Walter Höllhuber v šedesátých letech působil jako komanditista a spoluvlastník ve spediční firmě G. Englmayer ve Welsu, od sedmdesátých let do současnosti pak jako spolupracovník a společník postupně několika zeměměřičských společností. Mezi lety 1977 a 1986 měl vlastní zeměměřičskou kancelář v Džiddě (Saúdská Arábie). V letech 1973–2003 navíc provozoval reprografickou firmu Repro Höllhuber ve Welsu. V sedmdesátých letech byl činný jako společník a tajemník vědecké společnosti na podporu fotogrammetrie v Rakousku Alpenphotogrammetrie GesmbH. V letech 2000–2003 byl předsedou organizace „Federation of European Reprographic Associations“, profesního sdružení zastupujícího 1400 podniků z 11 zemí (včetně ČR).

Od roku 1999 je Walter Höllhuber čestným předsedou původně hornorakousko-bavorského spolku Schilift Schwarzenberg, ze kterého postupně vznikl Infrastrukturní spolek tří zemí, jenž v současnosti zastupuje 28 obcí se 130 tisíci obyvateli o rozloze 1200 km² v Bavorsku, Horních Rakousích a jižních Čechách. Walter Höllhuber se v roli prostředníka zasloužil o rychlejší otevření hraničního přechodu Schöneben/Zadní Zvonková pro automobilovou dopravu. V roce 2005 se spolupodílel na otevření Muzea Adalberta Stiftera v obci Schwarzenberg am Böhmerwald.

*Chairman of the Austro-Czecho-Bavarian Association
of Border Municipalities, active proponent
of Czech-Austrian dialogue*

Walter Höllhuber was born in Linz into a family of geodesists. He studied at grammar schools in the Upper Austrian cities of Wels and Gmunden, and graduated in Linz. He subsequently followed in his father's footsteps and graduated from the Technical University in Graz with a degree in land surveying. During the 1960s, Mr. Höllhuber was a partner and co-owner of the freight forwarding company G. Englmayer in Wels, and from the 1970s to the present he has been an associate and partner in a number of surveying companies. From 1977 to 1986 he had his own surveying company in Jeddah, Saudi Arabia. From 1973 to 2003, he also operated the reprographic company Repro Höllhuber in Wels. In the seventies, he was active as a partner and secretary of Alpenphotogrammetrie GesmbH, a scientific society supporting photogrammetry in Austria. From 2000 to 2003 he was the chairman of the Federation of European Reprographic Associations, a professional association representing 1400 companies from eleven countries (including the Czech Republic).

Since 1999, Mr Höllhuber has been the honorary chairman of the original Upper Austrian-Bavarian association Schilift Schwarzenberg, out of which gradually became Infrastructural Corporation of Three Countries, which today represents 28 municipalities with 130,000 inhabitants covering an area of 1200 km² in Bavaria, Upper Austria and southern Bohemia. Mr Höllhuber, as mediator, played an important role in the accelerated opening of the Schöneben/Zadní Zvonková border crossing for automobile traffic. In 2005 he assisted with the opening of the Stifter Museum in the town of Schwarzenberg am Böhmerwald.

Walter Höllhuber se aktivně angažuje ve prospěch otevřeného rakousko-českého dialogu a usiluje svou veřejnou aktivitou o odbourání klišé o Češích a České republice, která jsou dosud v Rakousku rozšířena. Veřejně vystoupil proti blokádám hraničních přechodů souvisejících s rakouským postojem k jaderné energetice a odmítání jaderné elektrárny Temelín. Úspěšně se postavil také proti plánu podání mezinárodní žaloby proti České republice z důvodu údajného neplnění závazků spojených s provozem jaderné elektrárny Temelín. Jeho názory a novinové články usilující o mezinárodní spolupráci, otevřenost hranic a odmítající nátlakové prostředky, jakými jsou blokády, jej přivedly jako žalovanou stranu až před soud s hornorakouskými protiatomovými spolky. Ing. Höllhuber dlouhodobě usiluje o zlepšení vztahů hornorakouské zemské vlády s ČR jak svým osobním příkladem, kdy navázal velmi úspěšnou spolupráci nejen s pohraničními českými obcemi, ale i krajskými orgány, tak působením na politické představitele, a to nejenom v rámci hornorakouské organizace Lidové strany, jejímž je zasloužilým členem.

W. Höllhuber je mj. nositelem zlatého vyznamenání za zásluhy města Wels (2001), zlatého vyznamenání za zásluhy spolkové země Horní Rakousy (2001) a Maximilianovy ceny za ekonomii ORF Oberösterreich a Welser Rundschau.

Mr Höllhuber is actively in favour of open Czech-Austrian dialog and through his public activities, he seeks to remove the clichés regarding Czechs and the Czech Republic that are still rampant in Austria. He spoke publicly against blockades of border crossings associated with Austria's position on nuclear power and the Temelín nuclear power plant. He successfully opposed the use of international action against the Czech Republic due to defaults connected with the operation of the Temelín nuclear power plant. His opinions and newspaper articles aimed at international cooperation, opening borders and refusal of coercive means, such as blockades, have brought him as a defendant before the court with the Upper Austrian anti-nuclear association. Mr Höllhuber has long worked to improve relationships between the Upper Austrian regional government and the Czech Republic through his own example by organising a very successful working relationship with Czech border towns as well as regional authorities and political leaders, not only on behalf of the Upper Austrian Peoples' Party, of which he is an meritorious member.

Mr Höllhuber holds among others the gold decoration for service to the City of Wels (2001), the gold Medal of Merit for service for Upper Austria Land Association (2001) and Maximilian Award for Economy of ORF Oberösterreich and Welser Rundschau.



**JONG-ČCHOL ČCHÖ
(YOUNG-CHUL CHOI)**

Korejská republika
Republic of Korea

*Hudební pedagog, ředitel a dirigent Seouloratorio,
propagátor české hudby*

Jong-čchol Čchö se narodil v Mokpo v provincii Jižní Čolla (Jeollanam). Na tamní univerzitě získal pedagogické vzdělání, dále absolvoval studium houslové hry a postgraduální studium hudební vědy na University of Hanyang. Na vídeňské Univerzitě hudby a hereckého umění vystudoval obor dirigování. Pracoval jako profesor Seoul Women's University, nyní je ředitelem a stálým dirigentem Seouloratoria, organizace zahrnující hudební školu, orchestr a sbor, jejichž je uměleckým vedoucím.

Jong-čchol Čchö je aktivním propagátorem české hudby a české kultury v Korejské republice a významně přispívá k rozvíjení česko-korejských vztahů v oblasti hudebního vzdělávání a interpretace vážné hudby. Svou uměleckou, organizační a osvětovou činností představuje českou hudbu korejské veřejnosti a seznamuje své studenty i širší publikum s Českou republikou, její historií a kulturou. V Soulu založil Společnost Antonína Dvořáka a vybavil ji rozsáhlým archívem dvořákovských nahrávek, literatury a notového materiálu.

*Music educator, director and conductor of Seouloratorio,
promoter of Czech music*

Mr. Young-Chul Choi was born in Mokpo in Chollanam-do Province. He studied pedagogy at the university there, and then studied violin and undertook post-graduate studies in music theory at the University of Hanyang. At the Vienna University of the Performing Arts, he earned a degree in conducting. He worked as a professor at the Seoul Women's University, and is now the director and resident conductor of Seouloratorio, an organisation that includes a music academy, an orchestra and a choir, of which he is the artistic director.

Mr Choi is an active promoter of Czech music and Czech culture in Republic of Korea and a significant contributor to the development of Czech-Korean relations in the area of music education and classical music interpretation. Through his artistic, organisational and educational activities, he has introduced Czech music to the Korean public and continues to educate his students and the wider public about the Czech Republic, its history and its culture. In Seoul he founded the Antonín Dvořák Society and endowed it with an extensive archive of Dvořák's recordings, literature and musical materials.

V roce 2004 se sborem a orchestrem Seouloratorio a jeho sólisty nastudoval všechna hlavní vokální díla Antonína Dvořáka a při příležitosti skladatelova jubilea je v cyklu pěti koncertů předvedl publiku. Od roku 2005 realizuje ve spolupráci s Pražskou konzervatoří kurzy pro korejské hudebníky v Praze a v Soulu, které probíhají pravidelně v létě v České republice a v zimě v Korejské republice. Pro své studenty zajistil také kurzy češtiny. Od roku 2005 pořádá a diriguje každoročně tři až čtyři koncerty, na nichž představuje stěžejní díla Antonína Dvořáka (Stabat Mater, Te Deum, Requiem, Mše D-dur, Symfonie č. 9 *Z Nového světa*)

V hlavním městě i na dalších místech Korejské republiky organizuje hojně navštěvovaná vystoupení českých hudebníků a hudebních těles (dirigentka Miriam Němcová, housliště Pavel Šporcl a Jiří Pospíchal, cimbálová muzika Lúčka). Od roku 2007 je členem poroty Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech, do níž vedle finančního příspěvní věnoval Cenu Seouloratorio a Cenu Asociace korejsko-českého přátelství. Asociace byla v Soulu založena v dubnu roku 2007; pan Čchö je jejím spoluzakladatelem a místopředsedou výboru.

In 2004, Mr Choi studied entire Dvořák's vocal work with the Seouloratorio choir, the orchestra and its soloists and performed it to the public in a series of five concerts to mark the anniversary of the composer's death. Since 2005 he has organized courses for Korean musicians in Prague and Seoul in cooperation with the Prague Conservatory, which take place regularly in the summer in the Czech Republic and in the winter in the Republic of Korea. He also arranges Czech lessons for his students. Since 2005 he has organized and conducted three or four yearly concerts highlighting the major works of Antonín Dvořák (Stabat Mater, Te Deum, Requiem, Mass in D-major, Symphony No. 9 *From the New World*).

Mr Choi organised a series of well-attended performances by a number of Czech musicians and musical ensembles, such as conductor Miriam Němcová, violinists Pavel Šporcl and Jiří Pospíchal, and the dulcimer music group Lúčka in the Korean capital and other cities in Korea. Since 2007 he has been a member of the jury of the International Antonín Dvořák Vocal Competition in Karlovy Vary, to which, in addition to financial donations, he presented the Seouloratorio Award and the Association for Korean-Czech Friendship Award. The association was founded in Seoul in April 2007; Mr Choi is its co-founder and vice-chairman of the committee.



**ITARU
IJIMA**

Japonsko
Japan

Bohemista, překladatel

Profesor Itaru Iijima se narodil v japonské prefektuře Nagano. Vystudoval obor lingvistika na prestižní Tokijské univerzitě a již od mládí se věnoval Pražskému lingvistickému kroužku a byl jeho propagátorem v Japonsku.

V současné době je nositelem titulu profesor emeritus na Atomi Gakuen Women's University v Tokiu. Působí rovněž jako předseda Japonsko-české společnosti a po zesnulém bohemistovi prof. Eiichi Čino je předsedou Japonské společnosti bratří Čapků.

Profesor Iijima se několik desetiletí aktivně podílí na propagaci české literatury v Japonsku a má za sebou celou řadu vynikajících překladů z češtiny do japonštiny, zejména děl Karla Čapka, Jaroslava Seiferta, Jaroslava Haška nebo Václava Havla. Mezi nejpopulárnější patří např. Seifertovy básnické sbírky *Maminka*, *Ruce Venušiny* nebo kniha vzpomínek *Všecky krásy světa*. Stejně tak je autorem japonského překladu *Funkční lingvistiky* V. Mathesia, uceleného vydání esejů a zápisků z cest Karla Čapka (mezi nejznámější v Japonsku patří *Zahradníkův rok*, *Anglické listy*, *Výlet do Španělska*), sbírky esejů Josefa Čapka aj. Profesor Iijima také spolupracoval na prvním japonském kompletním vydání *Máje* Karla Hynka Máchy, které v roce 2008 z češtiny přeložil Hirojasu Ono, dlouholetý posluchač kurzů českého jazyka v Asahi Culture Center.

Professor of Czech studies, translator

Professor Itaru Iijima was born in the Japanese prefecture of Nagano. He graduated in linguistics from the prestigious Tokyo University, and since his youth, he has been attending to the Prague Linguistic Circle and was its promoter in Japan.

Mr. Iijima currently holds the title of professor emeritus at Atomi Gakuen Women's University in Tokyo. He also serves as the president of the Japan-Czech Association and, following the death of Czech studies professor Eiichi Chino, he became the chairman of the Japanese Čapek Brothers Society.

For several decades, Professor Itaru Iijima has been actively involved in promoting Czech literature in Japan, and has produced a wide range of excellent translations from Czech to Japanese, in particular the works of Karel Čapek, Jaroslav Seifert, Jaroslav Hašek and Václav Havel. Some highlights include Seifert's collections of poems *Maminka* (*Mama*), *Ruce Venušiny* (*Hands of Venus*) and his book of memoirs *Všecky krásy světa* (*All the Beauties of the Earth*). He is also the author of the Japanese translation of *Funkční lingvistika* (*Functional Linguistics*) by Vilém Mathesius, a comprehensive edition of Karel Čapek's essays and travel memoirs (the most famous in Japan include *Zahradníkův rok* (*The Gardener's Year*), *Anglické listy* (*Letters from England*), and *Výlet do Španělska* (*Letters from Spain*), a collection of essays by Josef Čapek, and more. Mr Iijima also collaborated on the first complete Japanese edition of Karel Hynek Mácha's *Máj* (*May*), which was translated from the Czech by Hirojasu Ono, a long-time student of the Czech language at the Asahi Culture Centre.

Profesor Iijima působí rovněž jako odborný konzultant při realizování mnoha výstav českých knih nebo literárních a výtvarných autorů v Japonsku – např. velké výstavy *Bratři Čapkové a česká avantgarda* a *Život a doba Karla Čapka*, společného projektu Památníku Karla Čapka ve Staré Huti u Dobříše a Ministerstva zahraničních věcí ČR.

Professor Iijima also acts as a senior consultant for a number of exhibitions on Czech books, authors and artists in Japan – including an extensive exhibition titled *The Čapek Brothers and the Czech Avant-Garde* and *The Life and Times of Karel Čapek*, a collaborative project of the Karel Čapek Memorial in Stará Huť near Dobříš and the Ministry of Foreign Affairs of the Czech Republic.



**ANTONÍN
MARTÍNEK**

Kanada
Canada

Krajan podporující české univerzity

Antonín Martínek se narodil v Březnici, okres Příbram. V roce 1962 promoval na Fakultě strojní Vysoké školy strojní a textilní v Liberci (dnešní Technická univerzita Liberec). V roce 1967 vycestoval na pozvání University of Waterloo do Kanady a v roce 1970 mu touto univerzitou byla udělena akademická hodnost Master of Applied Science ve strojním inženýrství. Od roku 1970 přednášel na Conestoga Polytechnic Institute v Kitcheneru, kde se později stal děkanem na Fakultě inženýrské technologie.

Krátce po příchodu do Kanady se zapojil do krajanického hnutí a stal se členem výkonného výboru Československého národního sdružení v Kanadě. Tato organizace poskytovala rychlou a účinnou pomoc československým občanům přicházejícím do kanadského exilu, prezentovala cíle a potřeby československého exilu kanadské vládě, pomáhala českým a slovenským uměleckým organizacím v Kanadě a podporovala vydávání českých a slovenských novin.

V roce 1990, po dohodě mezi tehdejšími československým ministrem školství prof. Milanem Adamem a Československým národním sdružení v Kanadě, se Antonín Martínek podílel na organizaci konference více než padesáti vysokoškolských představitelů Kanady a Československa na zámku Štířín u Prahy a pomohl tak položit základy otevřené spolupráce akademických institucí těchto dvou zemí.

V letech 1991–1993 vypracoval a řídil, ve spolupráci s kolegy Jindrou Řepou z Vancouveru a Normem Johnstonem z Kitcheneru, největší vzdělávací projekt mezi Kanadou a Českou a Slovenskou Federativní Republikou určený pro pomoc českým a slovenským odborníkům z klíčových pozic národního hospodářství při přechodu od centrálního plánování na ekonomiku volného trhu.

Expatriate, supporter of Czech universities

Antonín Martínek was born in Březnice, near Příbram. In 1962, he graduated from the Faculty of Mechanical Engineering at the Institute of Mechanical and Textile Engineering in Liberec (today the Technical University of Liberec). In 1967, at the invitation of the University of Waterloo, he travelled to Canada, and in 1970, the University awarded him a Master of Applied Science Degree in Mechanical Engineering. Since 1970 he has lectured at Conestoga Polytechnic Institute in Kitchener, Ontario, where he later became Dean of the Faculty of Engineering Technology.

Shortly after he arrived in Canada, Antonín Martínek joined the expatriate movement and became a member of the executive committee of the Czechoslovak National Association of Canada. This organization provided rapid and effective assistance to Czechoslovak citizens exiled in Canada, presented the goals and needs of Czechoslovak exiles to the Canadian government, helped Czech and Slovak artistic organizations in Canada, and supported the publication of Czech and Slovak newspapers.

In 1990, upon agreement with the Czechoslovak Minister of Education at the time, Prof. Milan Adam, and the Czechoslovak National Association of Canada, Antonín Martínek co-organized a working conference in Štířín near Prague with over 50 participants representing universities in Canada and Czechoslovakia, thus assisting in laying the foundations for open cooperation between the academic institutions in these two countries.

During the period from 1991 to 1993 Antonín Martínek developed and managed, in cooperation with his colleagues Jindra Řepa from Vancouver and Norm Johnstone from Kitchener, the largest educational project between Canada and the Czech and Slovak Federal Republic, designed to help the Czech and Slovak professionals in key positions in the national economy during the transition from central planning to a free market economy.

Od roku 1990 se Antonín Martínek aktivně podílel na založení a činnosti Kanadského fondu pro české a slovenské univerzity v Torontu, který vznikl na základě doporučení prezidenta Václava Havla. Prvními patrony Fondu byli Tomáš Baťa a Josef Škvorecký. V letech 1992–2001 byl Antonín Martínek prezidentem Fondu. Zorganizoval přepravu velkého množství knih a časopisů z Kanady na Slezskou univerzitu v Opavě, zajistil příspěvek na cesty mladých vědeckých pracovníků z této univerzity do Kanady a na koupi počítačového vybavení Matematicko-fyzikální fakultě UK v Praze.

Tato a další jeho pomoc byla, zvláště v počátcích 90. let, velmi cenná a pozitivně stimulovala rozvoj těchto institucí. Jeden z nejzajímavějších projektů Kanadského fondu byla akce „Kanadský les v České republice“, na jehož základě bylo do České republiky předáno přes 50 000 semenek kanadských stromů určených k zalesnění devastovaných lesních porostů. Významnou roli sehrál i při rozšíření knihovního fondu o anglickou literaturu na Univerzitě Karlově v Praze a Technické univerzitě v Liberci.

V roce 2008 Antonín Martínek vyvinul, ve spolupráci s Technickou univerzitou v Liberci a Conestoga Polytechnic Institute v Kitcheneru, mezinárodní vzdělávací projekt spojující tři kanadské polytechniky a univerzity (Kitchener, Waterloo, Calgary) se třemi univerzitami v EU (Česká republika, Francie, Německo). Cílem projektu je vývoj a aplikace inovačních metod výuky inženýrských oborů a reciproční výměny vysokoškolských studentů mezi Kanadou a Evropskou unií. Projekt je financován vládou Kanady, Evropskou unií a partnerskými institucemi.

V roce 2003, při příležitosti oslav 50. výročí založení Technické Univerzity v Liberci, udělila Fakulta strojního inženýrství Antonínu Martínkovi pamětní medaili.

Since 1990 Antonín Martínek has been actively involved in the establishment and operation of the Canadian Fund for Czech and Slovak Universities in Toronto, created at the recommendation of President Václav Havel. The first patrons of the Fund were Tomáš Baťa and Josef Škvorecký. Antonín Martínek was president of the Fund from 1992 to 2001. He organized the delivery of a large number of books and magazines from Canada to Silesian University in Opava, secured contributions toward travel expenses for young scientists from that university to Canada, and also for the purchase of new computer equipment for the Faculty of Mathematics and Physics of Charles University in Prague.

This and other assistance was, especially at the beginning of the 1990s, a most valuable and positive stimulus for the development of these institutions. One of the most interesting projects of the Canadian Fund was the “Canadian forest in the Czech Republic”, as a result of which over 50,000 seedlings of Canadian trees were sent to the Czech Republic to reforest the previously devastated forest areas. Antonín Martínek also played an important role in the expansion of the library collections of English literature at Charles University and the Technical University of Liberec.

In 2008 Antonín Martínek developed, in collaboration with the Technical University of Liberec and Conestoga Polytechnic Institute, an international educational project linking three Canadian polytechnics and universities (Kitchener, Waterloo, Calgary) with three universities in the EU (Czech Republic, France and Germany). The principal objective of the project is the development and application of innovative teaching methods in the field of engineering, and reciprocal exchanges of university students between Canada and the European Union. The project is funded by the Government of Canada, the European Union and the partner institutions.

In 2003, on the occasion of the 50th anniversary of the establishment of the Technical University in Liberec, Antonín Martínek was awarded a commemorative medal by the Faculty of Mechanical Engineering.



**LADISLAV
MATĚJKA**

USA

Krajan, bohemista

Ladislav Matějka se narodil v Suchém Vrbném u Českých Budějovic. Před uzavřením vysokých škol za protektorátu a po roce 1945 studoval slovanskou filologii, estetiku a francouzštinu na UK v Praze. Do roku 1948 byl redaktorem *Lidových*, respektive *Svobodných novin*, za války tajemníkem šéfredaktora K. Z. Klímy. Roku 1948 odešel do exilu – nejdříve do Švédska, kde zprvu pracoval jako dělník a později jako universitní lektor v Lundu. Od roku 1954 žije v USA.

V letech 1949–1953 společně s dalšími emigranty vydával nejprve v Ženevě a pak v Londýně nezávislou revue *Skutečnost*, do které mimo jiné přispívali Ferdinand Peroutka a Pavel Tigríd. Od samého počátku spolupracoval s rádiem Svobodná Evropa, zprvu jako redaktor a později jako dopisovatel.

V USA nejprve působil na Harvardu jako asistent profesora Romana Jakobsona, později se podílel na prvních harvardských experimentech s automatickými překlady textů.

Roku 1957 byl redaktorem ročenky *Rok*, do které mimo jiné přispěl Roman Jakobson studií o nejstarších českých jménech na pražských židovských náhrobcích a Dmitrij Čiževský textem o svém nálezu ztracených rukopisů Komenického.

Czech expatriate, Bohemian studies scholar

Ladislav Matějka was born in Suché Vrbné near České Budějovice. Before the universities were closed by the German protectorate authorities and after their reopening in 1945, he studied Slavic philology, aesthetics and French at Charles University in Prague. Until 1948 he was the editor of *Lidové noviny*, or at the time *Svobodné noviny*, and after the war he was the assistant to editor-in-chief Karel Z. Klíma. In 1948 he went into exile – first to Sweden, where he worked first as a labourer and later as a university lecturer in Lund. He has been living in the United States since 1954.

From 1949 to 1953 Mr Matějka published, together with other emigrants, first in Geneva and later in London, the independent revue *Skutečnost (Reality)*, to which Ferdinand Peroutka, Pavel Tigríd and others contributed. He worked with Radio Free Europe from its outset, initially as an editor and later as a correspondent.

In the United States, he first worked at Harvard, first as an assistant to Professor Roman Jakobson, and later on with the first Harvard experiments with automated text translation.

In 1957 Mr Matějka was the editor of the almanac *Rok (Year)*, whose contributors included, among others, Roman Jakobson and his studies on the oldest Czech names in Prague Jewish cemeteries and Dmitrij Čiževskij writing about his discovery of Comenius' lost manuscripts.

Při svém třicetiletém působení na michiganské univerzitě v Ann Arboru vydal profesor Matějka řadu anglických překladů české literatury, mimo jiné Komenského *Labyrint světa a ráj srdce*, staročeského *Mastičkáře*, antologii české poesie s prvním anglickým překladem Máchova *Máje*, výbor z české prózy, knihu o českém baroku, *Historii české literatury* od Arne Nováka, dvojjazyčně Seifertův *Morový sloup* a *Devět elegií* Jiřího Ortena.

V roce 1982 profesor Matějka založil na univerzitě v Ann Arboru ročenku středoevropské kultury *Cross Currents*, kterou *The Times Literary Supplement* označil za „přední anglicky psané fórum pro literaturu a kritiku ze střední Evropy“. Primární snahou tohoto periodika bylo chránit duchovní identitu národních kultur ve střední Evropě, která byla otupována pod sovětským diktátem. Po dvanáct let přinášely *Cross Currents* informace o literatuře, výtvarném umění, divadle, hudbě, filmu a fotografii stejně jako filosofické eseje z celého regionu slovanských národů střední Evropy. Po svém pensionování profesor emeritus Matějka přenesl *Cross Currents* do vydavatelství university v Yale, kde ročenka vycházela až do roku 1993.

Ladislav Matějka edičně připravil vydání dosud nepublikované korespondence Jiřího Voskovce a Jana Wericha z let 1945–1980, která byla uložena v Gotliebově archivu v Bostonu. Třísvazkový projekt vydávají společně nakladatelství Akropolis a Nadace Jana a Medy Mládkových. L. Matějkovi se tak podařilo tuto cennou archiválii vrátit do České republiky a předložit českému publiku neocenitelný důkaz duchovního světa autorské dvojice.

During his thirty years at the University of Michigan at Ann Arbor, Mr Matějka published a series of English translations of Czech literature, including Comenius' *Labyrint světa (Labyrinth of the World)*; the old Czech *Mastičkář (The Ointment Seller)*; an anthology of Czech poetry including the first English translation of Mácha's *Máj (May)*; an anthology of Czech prose; a book on the Czech Baroque, entitled *Historie české literatury (History of Czech Literature)* by Arne Novák; a dual-language edition of Seifert's *Morový sloup (Plague Column)*; and *Devět Elegií (Nine Elegies)* by Jiří Orten.

In 1982, in Ann Arbor, Mr Matějka founded a Central European cultural annual entitled *Crosscurrents*, which *The Times Literary Supplement* called “the leading English-language forum for literature and criticism from central Europe.” The primary goal of this periodical was to protect the spiritual identity of national cultures in central Europe which had been deadened under the Soviet dictatorship. For twelve years, *Crosscurrents* informed its readers about literature, art, theatre, music, film and photography, and published philosophical essays from Slavic nationalities all across central Europe. Following Mr Matějka's retirement as professor emeritus, he moved *Crosscurrents* to Yale University, where it was published until 1993.

Mr Matějka edited and prepared for publication the heretofore unpublished correspondence of Jiří Voskovec and Jan Werich from the years 1945 to 1980 which had been stored in the Gotlieb archive at Boston University. This three-volume edition was jointly published by Akropolis Publishers and the Jan and Meda Mládek Foundation. In this way, Mr Matějka returned these valuable archival materials to the Czech Republic and gave the Czech public an invaluable document of the duo's spirit.



**GEOFFREY
PIPER**

Lucembursko
Luxembourg

Propagátor a sponzor české hudby

Geoffrey Piper se narodil v Chelmsfordu ve Velké Británii. Vystudoval německý a francouzský jazyk v Oxfordu. Po ukončení studia krátce pracoval jako profesor jazyků ve Velké Británii, poté jako překladatel v Mnichově. Na základě výběrového řízení se stal tlumočnickem evropských institucí, což ho přivedlo do Lucemburska, kde více než 30 let pracuje v překladatelském centru Evropské komise.

Významnou součástí jeho života byla a je hudba. Geoffrey Piper je amatérský hudebník, hraje na cello a klavír a působí v amatérském symfonickém orchestru. V roce 1995 se zúčastnil projektu, prostřednictvím kterého měli být do Lucemburska pozváni hudebníci ze sedmi zemí. V jeho případě padla volba na Českou republiku, na niž se poté zaměřil. V současné době má vynikající přehled o české hudební scéně.

Geoffrey Piper založil téměř před 15 lety neziskovou společnost Music Enterprise a začal zvát do Lucemburska české hudebníky a organizovat jim koncerty. Pomáhá vydávat nahrávky české hudby, pořádá letní kurzy pro amatérské hudebníky v České republice za účasti výhradně českých pedagogů. Celkem takto zorganizoval přes stovku koncertů. Zastupuje celou řadu kvalitních hudebníků, jako např. Petra Jiříkovského, Jitku Čechovou, kvartety Kaprálová a Martinů, Pražský komorní orchestr a další. Společnost Music Enterprise sponzorovala nahrávky vydavatelství Český rozhlas nebo ArcoDiva. V nedávné době iniciovala sestavení stálého hudebního tělesa složeného z českých a lucemburských interpretů Bohemia Luxembourg Trio a ALEA trio, jejich nahrávky vyšly na CD.

Promoter and sponsor of Czech music

Geoffrey Piper was born in Chelmsford in Great Britain. He studied German and French at Oxford. After finishing his studies, he worked for a short time as a teacher of languages in Great Britain, and then as a translator in Munich. On the basis of a selection process, he became an translator for European institutions, a position that brought him to Luxembourg, where he worked for over 30 years in the European Commission's translation centre.

Music has always been and continues to be an important part of his life. Mr Piper is an amateur musician – he plays the cello and piano, and is a member of an amateur symphony orchestra. In 1995, he participated in a project in which musicians from seven countries were invited to Luxembourg. One country chosen by Mr. Piper was the Czech Republic, a country he has remained fascinated with ever since. Today he has an exceptional overview of the current Czech music scene.

Nearly 15 years ago, Mr Piper founded the non-profit association Music Enterprise and began to invite Czech musicians to play concerts in Luxembourg. He co-finances recordings of Czech musicians and holds summer courses for amateur musicians in the Czech Republic with the participation of exclusively Czech teachers. To date, he has organised over 100 concerts. He represents a whole spectrum of quality musicians, such as Petr Jiříkovský, Jitka Čechová, the Kaprálová and Martinů Quartets, the Prague Chamber Orchestra and more. Music Enterprise has sponsored recordings by Czech Radio and ArcoDiva. Most recently, it initiated the formation of permanent musical ensembles consisting of Czech and Luxembourgish interpreters, the Bohemia Luxembourg Trio and the ALEA Trio; their recordings are available on CD.

G. Piper je členem Mezinárodní společnosti Bohuslava Martinů, Společnosti Bedřicha Smetany, Klubu moravských skladatelů a také britské Společnosti Antonína Dvořáka, jedné z nejvýznamnějších zahraničních institucí propagujících českou a slovenskou hudbu. G. Piper často cestuje do České republiky na hudební festivaly, velmi dobře mluví česky. V roce českého předsednictví v Radě EU připravoval reprezentativní koncerty, např. k 50. výročí úmrtí Bohuslava Martinů.

Geoffrey Piper dlouhodobě nezištně a obětavě propaguje českou hudbu v zahraničí. Tuto činnost vyvíjí mimo rámec své profesionální dráhy. Napomáhá rozvoji a udržování povědomí o České republice i šíření jejího dobrého jména v zahraničí. Patří k výrazným osobnostem v oblasti podpory česko-lucemburských vztahů. Díky jeho iniciativě byly vydány a na český i světový hudební trh se dostaly zajímavé tituly české soudobé hudby (J. Feld, S. Bodorová aj.).

V současné době pan Piper podporuje vydání nové verze Česko-anglického a Anglicko-českého hudebního slovníku.

Mr Piper is a member of the International Bohuslav Martinů Society, the Bedřich Smetana Society, the Moravian Composers' Club, as well as the British Antonín Dvořák Society, one of the most prominent foreign institutions promoting Czech and Slovak music. He travels frequently to the Czech Republic for music festivals and has acquired a good academic knowledge of Czech. For the period of the Czech presidency of the Council of the EU, he organised prestigious concerts, such as for the 50th anniversary of the death of Bohuslav Martinů.

Geoffrey Piper has long selflessly and devotedly promoted Czech music abroad, a service he performs outside his professional life. He helps to develop and maintain awareness of the Czech Republic abroad. He plays a significant role in promoting Czecho-Luxembourgish relations. Thanks to his initiative, many interesting Czech contemporary music titles have been released in both the Czech Republic and worldwide, such as works by J. Feld, S. Bodorová, and others.

Mr Piper is currently supporting the publication of a new edition of a Czech/English and English/Czech musical dictionary.



**MARIUSZ
SZCZYGIEŁ**

Polsko
Poland

Novinář a spisovatel propagující českou kulturu, dějiny a tradice

Mariusz Szczygieł se narodil ve Złotoryji. Absolvoval Fakultu žurnalistiky na Varšavské univerzitě, stal se reportérem listu *Gazeta Wyborcza*, kde je dnes redaktorem přílohy Velký formát. Na Varšavské univerzitě vede autorské semináře. Stal se jedním z nejznámějších polských novinářů. Společně s generačními soupeřícími Wojciechem Tochmanem a Jackem Hugo-Baderem je jmenován ve všech zahraničních antologiích věnujících se polskému umění reportáže.

Od roku 2001 se zabývá kulturou a historií Československa, respektive České republiky. Za reportáže o Československu a Čechách dostal Cenu Melchior 2004, kterou uděluje Polské rádio za největší přínos v oblasti literatury faktu. Na podzim 2006 publikoval knihu esejistických reportáží *Gottland* mapující posledních sto let české historie. Podle *Gazety Wyborczej* je to „knih z nejnovější české historie, která se snaží rozbít tradiční polské představy o Čechách jako o národu knedlíkově dobromyslném a díky své vrozené ohebnosti dějinami proplovajícím s potouchlým úsměvem na rtech“. Autor za ni získal řadu literárních ocenění včetně Ceny varšavských knihkupců pro nejzajímavější polskou knihu a Ceny Beaty Pawlak, udělované každý rok v den výročí úmrtí známé polské novinářky a spisovatelky, která v roce 2002 zahynula při teroristickém útoku na Bali. Cena je udělována za článek nebo knihu v polském jazyce na téma jiných kultur, náboženství a civilizací.

Journalist and writer who promotes Czech culture, history and traditions

Mariusz Szczygieł was born in Złotoryja, Poland. He graduated from the University of Warsaw's Faculty of journalism and became a reporter at *Gazeta Wyborcza*, where he is today the editor of the *Duży Format (Large Format)* supplement. Today, he leads writers' seminars at the University of Warsaw. He has become one of the most prominent Polish journalists, and together with generational contemporaries Wojciech Tochman and Jacek Hugo-Bader, he is cited in every anthology devoted to contemporary Polish journalism.

Since 2001, Mr Szczygieł has focused on the culture and history of Czechoslovakia and the Czech Republic. For his reports on Czechoslovakia and the Czech Republic, he received the Melchior Award in 2004, awarded by Polish Radio for the greatest contribution in the area of literary fact. In autumn 2006, he published his book of journalistic essays entitled *Gottland*, which maps the past 100 years of Czech history. According to *Gazeta Wyborcza*, it is a “book about the Czechs' most recent history which attempts to break down traditional Polish preconceptions of Czechs as a nation of good-natured dumpling eaters who, thanks to their innate flexibility, have sailed through history with a sly smile on their lips.” He received a number of literary awards for the book, including the Warsaw Booksellers' Award for the most interesting Polish book, and the Beata Pawlak Award, awarded yearly on the anniversary of the death of the well-known Polish journalist and author who died in the terrorist attacks in Bali in 2002. The prize is awarded for an article or book in the Polish language on the theme of another culture, religion or civilization.

Kniha *Gottland* vyšla v České republice v r. 2007, později i v Německu, Francii, Maďarsku, Itálii a dalších zemích. Autor byl za toto dílo rovněž nominován na nejprestižnější polskou literární Cenu Niké a na vratislavské ocenění Literární cenu střední Evropy Angelus. V listopadu 2007 získal Cenu Krajowego Klubu Reportaży za „*Gottland* jako jedno z nejlepších reportážních děl vydaných v Polsku v posledních desetiletích“. V květnu 2009 dostal francouzskou cenu Prix Amphí udělenou univerzitou v Lille za nejlepší cizojazyčnou knihu vydanou ve Francii v roce 2008. Recenzent *Le Figaro* napsal: „To není kniha, to je klenot!“

V *Gazetě Wyboreczé* otiskuje Szczygiel pravidelně fejetony podepsané CZECHOFIL.PL, v nichž doporučuje nejnovější české knihy v polských knihkupectvích a filmy v polských kinech. Často ve svých vystoupeních v rozhlasu a televizi opakuje své zbožné přání: „Kéž by byla česká kultura nakažlivá!“

Mariusz Szczygiel žije ve Varšavě, ale duchem – jak říká – je v Praze. Tento novinář, spisovatel a vnímavý příznivec českého národa soustavně propaguje českou kulturu v zahraničí, boří mýty a vyvrací stereotypy o Čechách. Jeho názorová nestrannost a politicko-historický nadhled, s jakými vypráví o českých národních ikonách, historii a současnosti, je mimořádný. Mariusz Szczygiel aktivně spolupracuje s Českým centrem ve Varšavě. Jeho pohled na Českou republiku je o to cennější, že je představitelem mladé generace polských novinářů, která se snaží oprostit od zaběhnutých klišé a prezentovat vlastní světový názor, a to s jistým nadhledem a nezatížením časy minulými.

Gottland was published in the Czech Republic in 2007, and later in Germany, France, Hungary, Italy and other countries. The author was also nominated for the most prestigious Polish literary award, the Niké Award, and for the Wrocław Angelus Central European Literary Award. In November 2007, Mr Szczygiel received the National Journalists Club award for “*Gottland* as one of the best pieces of journalism published in Poland in the last ten years.” In May 2009, he received the French award Prix Amphí, awarded by the university in Lille for the best foreign language book published in France in 2008. The *Le Figaro* reviewer wrote: “It’s not a book, it’s a treasure!”

Mr Szczygiel regularly publishes columns in *Gazeta Wyborecza*, signed CZECHOFIL.PL, in which he reviews the newest Czech books in Polish bookstores and films in Polish cinemas. In his television and radio appearances, he often repeats his heartfelt wish: “If only Czech culture was contagious!”

Mariusz Szczygiel lives in Warsaw, but his spirit – as he says himself – is in Prague. As a journalist, writer and insightful devotee of the Czech nation, he methodically promotes Czech culture abroad, breaks down myths and overturns stereotypes about Czechs. The objectivity and political-historical detachment with which he describes Czech national icons, history and the present day is exceptional. Mr Szczygiel works actively with the Czech Centre in Warsaw. His view of the Czech Republic is most valuable, because it is representative of the younger generation of Polish journalists who seek to free themselves from established clichés and present their own worldview, dispassionately and unencumbered by times past.

**PABLO
TESÁK**
in memoriam

Salvador
El Salvador

Podnikatel, humanista

Pablo Tesák se narodil v Československu. Celá jeho rodina zahynula v koncentračních táborech a Pablo Tesák se po 2. světové válce rozhodl emigrovat do Latinské Ameriky. Usadil se v Salvadoru a založil tam potravinářskou firmu Bocadelli, která se časem stala jedním z nejúspěšnějších salvadorských exportních podniků. Firmu neopustil ani v období občanské války (1980–1992), kdy jeho rodina byla nucena žít v USA. Pablo Tesák se postupně stal v Salvadoru všeobecně váženou osobou, a to nejenom pro své podnikatelské úspěchy, ale zejména díky péči o zaměstnance své firmy, založené na nejlepších baťovských tradicích. Tento sociálně citlivý přístup byl v Salvadoru revolučním počinem a stal se vzorem pro ostatní podnikatele. I po odchodu do důchodu se s manželkou Ildikó významně angažoval v charitativních programech pro potřebné. Vedle jiných aktivit sám financoval školu a domov důchodců. Pablo Tesák byl v Salvadoru pro svůj nevšední humanismus ctěn prezidenty i prostými lidmi. Jako uznání jeho zásluh mu v roce 2005 salvadorský parlament udělil titul „Šlechetný přítel Salvadoru“.

Businessman, humanist

Pablo Tesák was born in Czechoslovakia. His entire family perished in concentration camps, and after World War II, Mr Tesák decided to emigrate to Latin America. He settled in El Salvador and founded the food company Bocadelli, which in time became one of the most successful Salvadoran export companies. He never gave up on the company, not even during the civil war (1980–1992), when his family was forced to live in the United States. Mr Tesák gradually became a generally well-respected individual in El Salvador, not only for his business successes, but thanks primarily to the care he provided to his own employees, in the tradition of Tomáš Baťa. This socially sensitive approach was revolutionary in El Salvador and became an example for other business owners. Even after he retired, he and his wife Ildikó were deeply involved in charity programs for the needy. In addition to his other activities, Mr Tesák privately financed a school and a retirement home for seniors. For his remarkable humanism, he was revered in El Salvador by the president and common people alike. In recognition of his service, the Salvadoran parliament awarded him the title “Honored Friend of El Salvador” in 2005.

K šíření dobrého jména ČR v zahraničí přispíval nejen jako dlouhodobý honorární konzul České republiky, propagující svou vlast, napomáhající rozvoji obchodních a kulturních styků a všemožně napomáhající českým občanům v nouzi, ale hlavně jako Čechoslovák, který se v Salvadoru stal vzorem podnikatele – humanisty a lidumila. V této chudé zemi divokého kapitalismu, s nevyvinutým systémem sociální a zdravotní péče a neexistujícími programy sociální koheze, sužované neustálými třídními konflikty politických stran, které často nabývaly tendence k občanské válce, byl takový příklad nesmírně důležitý. Pablo Tesák v poslední době přispěl i k oživení vztahů mezi Českou republikou a Salvadorem – jedním z konkrétních výsledků jeho snahy bylo projednávání Memoranda o porozumění v oblasti turistického ruchu v průběhu návštěvy ministryně zahraničních věcí Salvadoru v ČR v září 2008.

Mr Tesák's contributions to spreading the good name of the Czech Republic included not only his service as a long-time honorary consul of the Czech Republic, promoting his home country, helping the development of business and cultural relationships and assisting in every possible way Czechs in need, but mainly as a Czechoslovak who became an example for businessman – as a humanist and philanthropist. In this poor country of wild capitalism, with its underdeveloped social and healthcare systems and non-existent social programmes, tormented by constant class conflicts between political parties that often lead to civil war, such an example was extremely important. Most recently, Mr Tesák contributed to reviving relations between the Czech Republic and El Salvador – one of the concrete results of his efforts was the negotiation of a Memorandum of Understanding in the area of tourism during the Salvadoran Minister of Foreign Affairs' visit to the Czech Republic in September 2008.



**PAUL
WILSON**

Kanada
Canada

Novinář, publicista, překladatel

Paul Wilson se narodil v Ontariu, vzdělání získal na University of Toronto a londýnské King's College. V roce 1967 přijel do Československa učit angličtinu. Léta 1967 až 1977 strávil v Československu, kde vyučoval na jazykové a střední škole, a na Univerzitě 17. listopadu (dnešní Ústav translologie). Přitom se naučil češtině. Po sovětské invazi v srpnu 1968 se stal součástí kulturního undergroundového hnutí a zpěvákem zakázané skupiny Plastic People of the Universe. V této době Wilson pomáhal řadě zakázaných autorů překládat jejich texty do angličtiny, aby mohly být dále šířeny.

Pro své kontakty s disidentským hnutím byl v roce 1977 z Československa vypovězen a vrátil se do Kanady. Nadále však zůstal v kontaktu s Plastic People of the Universe, produkoval a propagoval tři jejich alba. Přitom psal pro řadu kanadských a amerických médií, v mnoha případech jako neúnavný propagátor československé opoziční činnosti, Charly 77. Pro *Canadian Broadcasting Corporation* připravoval rozhlasové dokumenty a produkoval několik rozhlasových pořadů. Také pracoval jako senior editor v *Saturday Night Magazine* a byl jedním ze zakladatelů časopisu *The Walrus*. Jeho práce byly publikovány v torontském tisku i amerických periodikách, jmenovitě v *the New York Review of Books*, *the New Yorker*, *Crosscurrents* a *Musician Magazine*.

Journalist, publicist, translator

Paul Wilson was born in Ontario and educated at the University of Toronto and King's College, London. In 1967 he came to Czechoslovakia and lived here for ten years, teaching English at language and secondary schools and at the University of the 17th of November (today the Institute of Translation Studies) and acquiring fluency in Czech. After the Soviet invasion of August 1968, he became part of the cultural "underground" movement, eventually joining The Plastic People of the Universe. At the same time, Mr. Wilson translated articles by many Czech writers into English, enabling their work to be published abroad.

He was expelled from Czechoslovakia in 1977 for his association with the Plastic People and Charter 77. On his return to Canada, he remained in contact with the band and the dissident movement, and produced and promoted of the Plastic People's first three albums, along with albums by underground songwriters. In addition, he wrote for a number of Canadian and American publications, reporting on the activities of the Chartists and the Czech opposition. He also made radio documentaries for the *Canadian Broadcasting Corporation*, and later was a producer on several national radio shows. He also served as senior editor of *Saturday Night Magazine*, and was one of the founding editors of *The Walrus*. His work has appeared in the major Toronto newspapers, as well as American publications like the *New York Review of Books*, *the New Yorker*, *Crosscurrents*, and *Musician Magazine*.

Paul Wilson je však především vynikajícím překladatelem nejvýznamnějších českých autorů do angličtiny – je hlavním překladatelem Josefa Škvoreckého a Václava Havla, překládal Bohumila Hrabala i Ivana Klímu. Jeho překlad Škvoreckého knihy *Inženýr lidských duší* obdržel v roce 1985 nejvyšší kanadskou literární cenu. Kromě zmíněných překladů zprostředkoval západnímu světu, spolu s profesorem Gordonem Skillingem, i mnoho dokumentů Charty 77 a Výboru na ochranu nespravedlivě stíhaných. Po roce 1989, příležitostně překládal významné projevy prezidenta Havla do angličtiny.

Z nejčerstvějších počínů P. Wilsona lze zmínit překlad poslední knihy V. Havla *Prosím stručně*, který přišel na severoamerický trh v květnu 2007, následovaný v listopadu 2008 Škvoreckého novelou *Obyčejné životy*. V září 2008 měla v Londýně premiéru divadelní hra V. Havla *Odcházení*, opět v překladu P. Wilsona.

Paul Wilson žije se svou ženou Patricií Grant na kanadském venkově u Bobří řeky v Ontariu. Tam také pracuje, dnes mimo jiné na novém překladu Škvoreckého prvotiny *Zbabělci*. Spolu s Markétou Goetz-Stankiewiczovou připravuje novou edici Havlových esejí o divadle a politice.

Above all, however, Mr Wilson is a superb translator of some of the most important Czech authors into English – he is the primary translator for works by Josef Škvorecký and Václav Havel, and has also translated Bohumil Hrabal and Ivan Klíma. His translation of Skvorecky's novel *Inženýr lidských duší* (*The Engineer of Human Souls*) earned the highest Canadian literary award in 1985. In addition to the above-mentioned translations, he provided, together with professor Gordon Skilling, many documents of Charter 77 and the Committee for the Defence of the Unjustly Persecuted (Výbor na ochranu nespravedlivě stíhaných, VONS) to the western world. After 1989, he translated many of President Havel's keynote speeches into English.

Of Mr Wilson's most recent work, his translation of Václav Havel's latest book *Prosím stručně* (*To the Castle and Back*), which was published in North America in May 2007 should be mentioned, followed in November 2008 by Škvorecký's novel *Obyčejné životy* (*Ordinary Lives*). In September 2008, Havel's new play *Odcházení* (*Leaving*) had its London premiere, again in translation by Mr Wilson.

Paul Wilson lives with his wife, Patricia Grant, in rural Ontario, on the Beaver River. He is currently working on a new translation of Škvorecký's first novel *Zbabělci* (*The Cowards*). He and Marketa Goetz-Stankiewicz are collaborating on a new edition of Havel's essays on the theatre and politics.



PAPEŽSKÁ KOLEJ NEPOMUCENUM PONTIFICAL COLLEGE NEPOMUCENUM

Vatikán
Vatican

Centrum vzdělanosti české církevní elity

Papežská kolej Nepomucenum (Pontificio Collegio Nepomuceno, stručně Nepomucenum) vyvíjí činnost v Římě od 23. dubna 1929 jako institut pro přípravu duchovních z diecézí Československé republiky na základě schválení papežem Piem XI. ze dne 23. dubna 1930. Je pokračovatelem Pontificio Collegio Boemo (Bohemicum) založeného v r. 1884 a určeného pouze pro bohoslovce z českých diecézí.

Kolej je symbolem „českého prvku“ při Svatém stolci a její existence vždy usnadňovala a usnadňuje spolupráci Čechů působících v rámci Svatého stolce ve Vatikánu, v České republice i v zahraničí. V současné době zde žije několik desítek seminaristů a kněží, studentů teologie a postgraduátů převážně z České republiky. Kolej poskytuje místo k setkávání i k aktivitám krajského sdružení v Římě Associazione Praga. Z plejády rektorů Nepomucena zmiňme alespoň současného rektora Monsignora dr. Jana Mráze (od roku 1998) a již zesnulého Karla Vránu, který vedl Nepomucenum v letech 1978–1993. Nejvýznamnějším spirituálem byl kardinál Tomáš Špidlík.

Nepomucenum není jen budova, je to významná instituce pro vztahy Svatého stolce a České republiky, kterou procházeli a procházejí Češi, z nichž mnozí patří nebo budou patřit k elitě českého duchovenstva. Její účel zůstával nedotčen politickými změnami v Československu, takže se stala opěrným bodem pro ty, kdo na změny museli a chtěli reagovat a usilovali zejména o svobodu vyznávání katolické víry. Zvláštní význam mělo Nepomucenum v době komunistického režimu v Československu. Kardinál Josef Beran, arcibiskup pražský, metropolita a primas českých zemí, zde strávil svá exilová léta a organizoval odtud rozmanité aktivity ve prospěch českých katolíků doma i v zahraničí.

Educational institution for Czech high clergy

The Pontifical College Nepomucenum (Pontificio Collegio Nepomuceno, or Nepomucenum for short) commenced its activities in Rome on April 23, 1929 as an educational institution for priests from the Czechoslovak Republic diocese as approved by Pope Pius XI on April 23, 1930. It is the continuation of the Pontificio Collegio Boemo (Bohemicum) founded in 1884, and is intended for theological students solely from Czech dioceses.

The Colleje is a symbol of the “Czech element” at the Holy See and its existence has always facilitated cooperation of Czechs active at the Holy See at the Vatican, in the Czech Republic and abroad. Currently, dozens of seminarians and priests, theological students and postgraduate students, primarily from the Czech Republic, live here. The Colleje provides a meeting place for the Associazione Praga, the expatriate association in Rome. From the myriad of deans of the Nepomucenum, we should at least mention the current rector Monsignor Dr Jan Mráz (since 1998) and the late Karel Vrána, who led Nepomucenum from 1978 to 1993. Its most famous spiritual director was Cardinal Tomáš Špidlík.

Nepomucenum is not just a building – it is an important institution for relations between the Holy See and the Czech Republic through which many Czechs pass and have passed, many of whom are or will be members of the elite Czech clergy. Its purpose remained unaffected by political changes in Czechoslovakia; it became a point of reference for those who had to and wanted to react and struggle primarily for freedom of the Catholic faith. Nepomucenum held a place of special importance during the Communist era in Czechoslovakia. Cardinal Josef Beran, the Archbishop of Prague, Metropolitan and Czech Primate, spent his years in exile here and organised a wide variety of activities from here for the benefit of Czech Catholics at home and abroad.

V Nepomucenu působilo v průběhu totalitního režimu velmi aktivně náboženské středisko Velehrad, dále redakce exilových časopisů *Studie* a *Nový život* a zejména nakladatelství Křesťanské akademie, které v době totalitního režimu v Československu vydalo kolem tří set titulů náboženské literatury. Tyto knihy byly významné pro české katolíky doma i v zahraničí. Kolej přijímala kandidáty kněžství, kterým nebylo umožněno stát se kněžími v Československu. Po vysvěcení tito kněží působili převážně v krajanských komunitách v zahraničí. Nepomucenum tak přispívalo k zajištění možnosti vyznávat víru v rodném jazyce katolickým emigrantům v různých zemích. Bylo také místem, kam se uchylovali četní návštěvníci Říma z domova, katolíci i nekatolíci, kterým se podařilo vycestovat v době totality.

Nepomucenum pokračuje v plnění svého účelu i v současnosti. Svými duchovními aktivitami, pravidelnými bohoslužbami v českém jazyce, poskytováním prostor pro aktivity krajanského sdružení apod., je významným faktorem v životě katolíků českého původu žijících v Římě a v Itálii.

Na okraj poznamenáváme, že kolej Nepomucenum byla podvkrát dočasným sídlem velvyslanectví při Svatém stolci, v první polovině roku 1990 v něm sídlilo Velvyslanectví České a Slovenské federativní republiky a v prvních měsících roku 1993 zde bylo Velvyslanectví České republiky. Od roku 1993 sídlí v Nepomucenu Český historický ústav v Římě, který umožňuje českým vědcům studovat v italských i vatikánských archivech. Jeho prostřednictvím je Historický ústav Akademie věd ČR začleněn do Mezinárodní unie archeologických, historických a kunsthistorických ústavů (Unione Internazionale degli Istituti di Archeologia, Storia e Storia dell'Arte), která sídlí v Římě.

During the totalitarian regime, Nepomucenum was home to a very active religious centre, Velehrad, as well as to the editors of two publications for exiles: *Studie (Studies)* and *Nový život (New Life)*. In particular, it was also home to the Křesťanská Akademie (Christian Academy) publishing house, which published around 300 religious literature titles during the totalitarian regime in Czechoslovakia. These books were important for Czech Catholics both at home and abroad. The College accepted candidates for the priesthood who were not able to become priests in Czechoslovakia. After their ordination, these people served primarily in expatriate communities abroad. Nepomucenum thus enabled Catholic emigrants in many countries to practice their faith in their mother tongue. It was also a place of refuge for numerous visitors from home, Catholics and non-Catholics alike, who managed to travel out of the country during totalitarianism.

Nepomucenum continues to fulfil its purpose even today. Its religious activities, regular Masses in Czech, providing meeting place for expatriate groups, and more, make it a significant factor in the lives of Catholics of Czech origin living in Rome and Italy.

As a side note, the Nepomucenum College was twice the temporary seat of the embassy at the Holy See: during the first half of 1990 the Embassy of the Czech and Slovak Federal Republic was located here, and during the first few months of 1993, the Embassy of the Czech Republic was located here. Since 1993, it has been the home of the Czech Historical Institute in Rome, enabling Czech researchers to study in Italian and Vatican archives. Through it, the Historical Institute of the Academy of Science of the Czech Republic was integrated into the International Union of Archaeological, Historical and Art Historical Institutions (Unione Internazionale degli Istituti di Archeologia, Storia e Storia dell'Arte), which is based in Rome.

